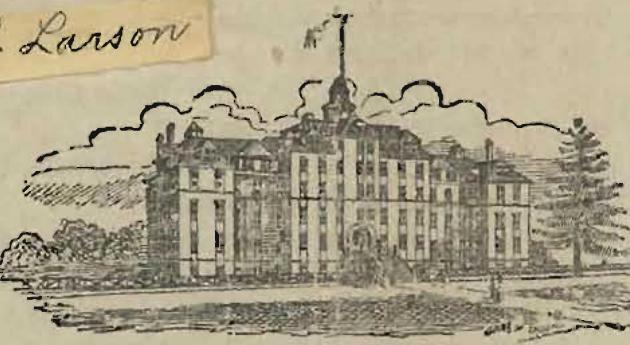

Prof L. Larson

Pacific Herald.

ENTERED AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH AS SECOND CLASS MATTER.

Nr. 12

Parkland, Washington, 22de Mars 1901.

Ute Aarg.

Længfredag.

Mys en stønge er han hyllet,
Folkestaren til ham jublet,
—Alt men nu — han Korset bærer,
Dette blir hans Kongetrone
Og et Ør hans Kongesepter
—Og en Krone ubaf Tornet
Regnet som en svær Missbæder.
Slag og Haan og Mundebølle,
—Det er Verdens Syd han bærer
Og i Verdens Sted han sider.

Se ham, se al Verdens Frelser,
Offerlommets rent og hyldest,
Se han strider for din Frelse.
Og din Frelse han fuldkriger;
Hør det fra hans Guddomslæbe:
„Alt fuldkragt“—det er fuldkommet,
Langfredag han vandt sin Seier,
I hans Død du Livet eier.

Der han hænger — o din Frelser,
Og Guds Paradis han aabner
Helt og fuldt for hver en Synder
Saa ei Forhæng mere stiller;
Solen den sit Ansigt gjemmer,
Thi dens Slaber liber Doden,
Og det jæller i Naturen,
Stor er Synden, stor er Broden,
Men Guds Hjærlighed er større
Hør du set det — glem det aldrig;
Synd og Naade, Falb og Frelse!
Træb idag til Naadestolen:
Korsets Alter med din Brode,
Skritst den og modtag Afslægning:
Alt fuldkragt, din Synd er sonet,
Doden opslugt er til Seier
Og din Livet evig eier.

(O. Jonassen.)

57. Himmelstigen.

(1 Mos. 28.)

Ijal var nu kommet sig efter sin Fæltagelse, han var enig med Rebello i, at Jakob skulle gaa til Karan og lage sig en Hustru, der var af samme Sind, af sin Slægt, og gjentog og bekræftede nu med Bibende og Billie den Besignesse, som han først uden at ville

det, havde givet Jakob. Saaledes gjor Guds hellige sig nu og da skyldige i Daarslæber og Fæltagelser og bliver ivage, men Gud har Taalmobighed med dem og hjælper dem atter tilrette.

Jakob sit nu ved Bechudelsen af sin Banbring en herlig Abenbarelse. Da han ved Petel havde lagt sig til at sove under aaben Himmel, saa han i Drømme en Stige staa paa Jorden, hvis Top naaede op til Himmelten, og Guds Engle stige op og ned paa den, og øverst paa den stod Herren selv. Dette syn viser den noie Forening mellem Gud i Himmelten og hans troende Barn paa Jorden. Guds Engle er hos de fremme paa Jorden, og folger og bevarer dem paa deres Veje, bærer deres Nød og hyd de har paa Hjertet op til Gud og bringer Guds Hjælp, Beskyttelse og Støtte ned fra Himmelten. Ell dette syn hentydede Kristus, da han sagde til sine Disciple: „Sandelig, sandelig siger jeg eder: Fra nu af skal I se Himmelens aabnet og Guds Engle stige op og ned over Menneskens Son.“ Joh. 1, 51. I Kristus er Himmel og Jord, Gud og Menneske paa en omfront Maade foreneude, og kun ved Kristus, den menneskelovne Guds Søn, har vi Samfund med Gud.

Jakob hørte da videre i dette Drømmejon Herrens Tale. Han gav ham det Lovste, at han vilde beskytte ham i det fremmede Land og sikret føre ham tilbage igjen til sine Fædres Land, og gjentog for ham det Lovste, han havde givet Abraham og Ijal, om Besiddelsen af Kanaans Land, om den store Uafslom og om den ene Sæd, ved hvem alle Jordens Stægter skal blive vejsignede. Forættelsen om Kristus, det dyrebare Evangelium, er de troendes højeste Trost under deres Færd paa Jorden og et Lys paa deres Vej.

Jakob kaldte, da han vaagnede af sin Son, dette Sted Petel, det er „Guds Hus“, idet han sagde: „Her er visselig Guds Hus, her er Himmelens Port.“ Stenen, hvorpaa han havde

laget, satte han op til et Minde om dinne høje Abenbarelse og lovede Gud, at han her vilde bygge ham et Hus, dersom han i god Behold vilde fore ham hjem igen. Hvor Gud som constitueret Sekretair. Efter absolvet Embedsprøvningen blev jeg under 2den Dec. 1820 udnævnt til Rektor i det latinske Sprog, og under 11te Oktober 1825 til „professor Linguae Latinae.“ I dette Embede vedblev jeg til 13de April 1832, da jeg blev ansat som Rektor ved Kristianias lærde Skole.

Men allerede i min tidligste ungdom havde jeg følt Lust til geistlig Virksomhed og tørnt mig en Presbis Stilling som i hoi Græs hyldest, og denne Tanke vedblev at følge mig ikke alene under mit filologiske Grammensstudium, men ogsaa senere, og jeg begyndte desfor efter at jeg allerede var blevet Embedsmand og Husfader, at tage alvorlig fat paa Theologien, for, om muligt, at underlæste mig theologisk Embedsprøvningen og saaledes omfider naa det Maal, hvortil min Længsel saa længe havde staet. Men Embedsforetninger og husfaderlige Pligter gjorde mig det umuligt at drive Sagen med tilsværlig Inter, og jeg maatte to Gange atter opgive den. Da beslutede jeg endnu at gjøre et tredie forsøg med det faste Forsøk, hvis ogsaa dette mislykkedes, at lade Sagen aldeles fare som ikke stemmende med Guds Willie. Men se, denne Gang lykkes det, og jeg absolverte i Mars 1847, i en Alder af 49 Åar og allerede syvogtyveaарig Embedsmand, theologisk Embedsprøvningen med „laudabilis“, og aflagde derpaa lateletist Prove i Oslo Almueskole, og prædiseede til Domis i Kristianias Tugthustkirke anden Søndag efter Paaske samme Åar, samt ansgle fort efter det nylig ledigblevne Sogneprestembede i Grans Prestegjeld, Kristianias (senere Hamars) Stift, hvortil jeg under 20de Sept. næstførst blev naadigst udnævnt, og derpaa den paafølgende 20de Okt. ordineret i Oslo Kirke.

Fortsat paa Side 4.

Helenas Famille.

(En Fortælling om Rom i det første
Mæthundrede.)

(Fortættelse.)

XXVIII.

Frihed.

Alt dette blev fremfort med den græs-
tiske Velhed og det fine Smigreti, der
var eget for Cineas alene, og det syntes
at behage Nero; alligevel bibeholdt han
sin barske Minne.

"Athensæter," sagde han i en spottende Tone, "du, som beundrer So-
frates' saa storlig, trod du, at du har
noe af hans Philosophi til at kunne
da som han? — Thi, for at sige Sand-
heden, tænker jeg meget alvorlig paa
at prove et sandant Experiment paa
dig."

Cineas smilte muntern. "Ja,"
svarede han, "jeg tænker det. Men
forend Dere's Majestæt prøver det, maa
De lade mig fortælle den bedste Hi-
storie, som De eller jeg nogensinde har
hørt i vores Liv. Den er tilmed virle-
lig, og jeg har netop ganske nylig hørt
den."

Nero var intet get af hans muntræ
Lægegyldighed, og hans Kynsperrighed
raktes ved Tonken paa en god Historie;
thi ingen ville bedre end han at høre
en saadan, og ingen lunde bedre fortælle
den, end Cineas.

"Du herlige Philosof!" raaabte han,
idet hans hele Væsen forandredes, og
han antog sin tidligere venskabelige
Tone ligeoversor Cineas. "Albrig har
jeg endnu seet en Mand, som ligegyldig
lunde høre saadanne Ord fra mig."

"Hviller Ord?" spurgte Cineas let.
"Ja, disse om Doden! — Hvad er
Doden? Jeg bryder mig ikke meget
hverken om Doden eller Livet; Doden
er blot et Slags Overgang, en For-
andrings fra et Liv til et andet. Drebs
mig ved Gist, eller brænd mig, — det
er mig en ganske ligegyldig Sag."

Tigellinus stirrede ved disse Ord
med usikret Forbanselse paa Cineas
medens Nero brast i en ubetvingelig
Latter.

"Du er den største af alle Mænd!"
raabte han, idet han i en Slags Hen-
rykelsje omfamnede Cineas. "Ingen
er dig lig. O Cineas, du maa lære
mig denne herlige Lægegyldighed for
Doden."

"Jeg kan intet lære en Mand som
Nero. Naar jeg er hos ham, belæres
jeg blot," sagde Cineas. "Men siden
Du er i Begreb med at drebe mig, saa

maa jeg synde mig at fortælle min
Historie."

"Drebe dig! Jeg vilde ikke drebe
dig for al Verden. O Mand, du er
et Under blandt Mænd. Men fortæl
mig denne Historie; jeg længes efter at
høre den."

Tigellinus undskulde sig her for
Nero og trak sig tilbage, oplyst af
indædt Ærgrelse. Han saa Cineas's
Triumph, og var baade forbøset og
rasende over den. Hvad lunde han
ajste ved Siden af en Mand som
denne, der svægte med Doden og lo den
frugtige Herre over Liv og Død lige
ind i Asialet?

Cineas begyndte nu sin Historie.

Han anstrengte sig, som han aldrig før
havde gjort. Han hjelde Neros Smag
for en smul dramatisk Situation og
for scenist Effekt, og han lastede sig
med hele sin Sjæl ind i Fortællingen.
Aldrig var hans Liv og hans Evne til
sivilig Bestrivelse saa isinesaldende
som nu. Nero var henrykt. Han be-
gnyede med at fortælle om Hegio, —
hans Nedrighed og Sturlogtighed og
hans Forsøg paa at ruinere sin Herre,
hvilket havde endt med hans Udsledi-
gelse. Derpaa fortalte han om hans
Forsøg paa at henvne sig ved at sætte
Ild paa Labeos Hus og om Labeos
derved forårsagede Flytning ud til
Villaen. Han gled hurtig hen over
de nærmere Omstændigheder ved Fæng-
slingen, men drog Neros Opmærksom-
hed til Galbus, der forfulgte de ribende
og vogtede paa Hegio. Nero lyttede
aandelos til Historien om, hvorledes
han fulgte ham i Hælene, greb ham,
bandt ham og hænte ham til Hælvinen.
Modet med Labeo var og de
fængsledes Udstiesel blev fortalt med
grisende Effekt. Nero syntes at for-
noie sig ved at høre om Baglens Til-
fangeslægelse og udbrud i begeistrede
Dokument, som skjenkede hans Ejere
Liv og Frihed, og det var alt, hvad
han ønskede.

"O!" raaabte han, "hvis Tigellinus
havde hørt dette! Han ved ikke, hvor
her er blevet af denne Hegio. Han
bragte mig en dum, blodset Fordrei-
ning af denne usærlige Historie.
Hans var i alle Henseender almindelig;
denne er guddommelig. Han har ikke
hørt den bedste Part. Den vilde give
en hyperlig Plan til en Tragedie. Og
den skal ogsaa onvendes dertil. Jeg
vil selv skrive den. Jeg vil gjøre
denne Historie bekjent for Verden; jeg
wil gjøre denne prægtige Britte udbede-
lig. — Men hvor er han?" raaabte han.
"Hvorfors drogde du ham ikke hid? Jeg

maa have ham her og stubere ham;
han er en lebende Halvgud. Bring
ham her straks!"

Cineas fortalte ham, at de alle
var Flygtninger.

"Flygtninger! O, det Spil er til
Ende. Lad dem gaa hjem! — Alle-
sammen. Jeg maa have sat i denne
Britte, og han skal selv fortælle mig
hvoredes han sollte og handlede, da
han saa Flammerne hvirle sig om-
kring Hegio. Send dem alle sammen
hjem. Jeg glæder mig til at se dem
alle sammen. Jeg vil give min Tillæsse; jeg
wil strive en Bemaabning for dem alle.
De have svillet Rosser i en Historie,
som overgaar alt, hvad jeg nogensinde
har hørt."

Og i Dieblits Tillæselse blev
Nero ud en formelig Bemaabning og
lastede den hen til Cineas.

"Bring denne Britte til mig," sagde
han. "Jeg maa se ham. Jeg maa
se min stolte Rømer igjen og saa.
Jeg havde intet at gjøre med hele denne
Sag; det kom altsammen fra Tigelli-
nus. Men den er faldt godt ud, og
det hele er hyperlig udført. Vi maa
straks begynde paa denne Tragedie,
Cineas. Du skal give Maab; jeg vil
droge Fordel af din Smag. Jeg er
glad, at du kom. Jeg er travl af disse
krise. De er taabelige, og der er
ingen Fornsielse ved dem mere. Jeg
vil vende tilbage igjen med fornøjeligt
Lyft til min Kunst og min Poesi, og
vi ville etter have de lykkelige Timer
sammen under disse Bestjæltelser,
som vi saa ofte have haft før."

Nero vedbedrev at tale paa denne
Maade, der viste, at hans Uterere
Grag, som for en Lid havde ligget i
Dvale, etter var gjenoplivet. Cineas
gik med tillyuelaben Iver ind paa
alle hans Planer og samtykke i alt.
Hon holdt jo i sin Haand det dørebare
Dokument, som skjenkede hans Ejere
Liv og Frihed, og det var alt, hvad
han ønskede.

XXIX.

Før andringen.

De havde tilbragt tre Dage i Kata-
komberne. Hvor sjon og hvidig fore-
kom ikke Naturen dem, da de altid dø-
lede op fra disse underjordiske Hælv-
inger og gjensaa det herlige Sollys,
den rigtige Vegetation og Menneskernes
Boliger! Dette Lid under Jorden
havde en dobbelt Rædsel for dem; det
var i Market, og det var blandt de
døde. Det var Dødens Slugges Dal,

og det var, som om denne Slugge var
goet over deres Skæle. En stor For-
andring var foregået med Matius,

Dans følsomme og for Indblikk saa let
møbtægtslige Natur havde faaet en
Mystiske, der truede med ikke at blive
blot overgaende. En dyb Melankoli,
der syntes fremmed og unaturlig hos
et Barn, havde lagt sig over hans hele
Væsen. De begyndte igjen at føre det
gamle Liv paa Villaen; men dette Liv,
syaledes som det engang var, kunde
ikke vende tilbage. Det var ikke let at
udslette det passerede. Helle Huset var
oplyst af Mindre fra hin Rædsels-
stund, da Helena synede sig til Labeo,
og Martus hjalp til hende, og da
Manden og Faberen i den dybeste
Sjælekral stirrede efter de elstede
bortdragende Stikkeller, vis paa, at
de var tabte for ham for stedse. Helena
kunde ikke forglemme hin Stund. Hun
havde bragt tilbage med sig Lydia, nu
en bleg, tankesuld Pige, hvis hele Na-
tur syntes at være forandret. De vor
alle silke nu, i det mindste for Dieblit-
tet; men den store Fare, i hvilken de
havde svævet, syntes at have lagt en
Slugge over deres hele Liv, og det
forekom dem, som om den samme Fare
endnu fremværes hvert Dieblit kunde
true dem.

Galdus sluttede sig altid til Martus,
som han nu to Gange havde ligget i
snapper ud af Ødens Gab; men Gut-
ten var forandret. Huset gjenlod ikke
mere af hans muntere Litter; han var
tankesuld og still. For havde han altid
meddelt Galdus alle sine Følelser,
sine Forhaabninger og sin Frygt, sine
Glæder og sine Sorger; men nu havde
han faaet en dybere Livs erfaring, og
de Følelser, der havde paatrængt sig
ham, var for dybe og alvorlige til at
lunne udtales. Fork.

Mer!!

Alle, som sender os penge til at bes-
tale stat paa lotter med, maa opgive
niagrig bestrivelse af lotterne saasom
lottens nummer, samt hvilken "Block"
og "Addition" de ligget.

Uden at vi faar disse oplysninger
kan vi ikke være ansvarlige for om en
sej begaas.

Bedes bemærket.

Gaver til det vorde Barn
hjem sendes heretter til C. O. Ericsson.
Menighedens Klasserer, stedeligt til Q.
C. Kraabel, Parkland Wash.

L. Vorsten.

PACIFIC HEROLD,

Udrijet af
Pac. Luth. Univ. Ass'n.
udkommer hver
FREDAG.

REV. B. HARSTAD, Redaktør.
assisteret af
Rev. J. Johansen,
Rev. O. Holden,
Rev. M. Christensen.

Abonnements-Vilkaar:

Et Aar.....	50 Cts
Seks Maaneder.....	25 Cts
Til Europa pr. Aar.....	75 Cts

Adresse: PARKLAND, WASH.

Merk:

Alt vedrørende Bladet sendes til Pacific Luth. University Ass'n., Parkland, Wash.

Glem ikke at sende Betaling. Send den heist i Money order eller lop 50cts. i Sølv i Brevet.

En eller To Tents Frimærker modtages ogsaa. Men Frimærker paa 5 eller 10cts. kan vi ikke bruge.

Nordiske Meddelelser fra stænnaviske Settlementer og Menigheder modtages med Tal.

Fortsat fra Side 1.

Saa var da mit længerevarende Ønske at blive Prest opfyldt; men Omstændighederne nedsagede mig dog til at vedtage i mit Embete som Rector endnu nogen Tid, indtil jeg i Juni 1848 tog Aftled fra Skolen og flyttede til Gran, hvor jeg da den 9de Juli holdt min Tiltrædelsesprædiken i Hovedkirken, og under afvekslende Sorger og Glæder forblev i noget over 31 Aar, da jeg, henved 81 Aar gammel, androg om Entledigelse, som ogsaa under 9de Ott. 1879 blev mig tilstaaet. Som Sogneprest i Gran blev jeg i 1851 ogsaa valgt til Provost i Hadelands, Ringringes og Hallingdals Provsti, og efter Hamars Bispedommes Oprettelse i 1864 bestillet til Provost i Hadelands og Lænprovsti, og nu i disse Stillerier megen Hygge og Velvillie i Omgang med Embetsbrødre i de øvrige Prestegjeld i Provstiet.

Efter erholot Aftled vedblev jeg endnu i Maadensaret at bestyre Sogneprestembet, og flyttede derpaa den 20de Ott. 1879, samme Dag, paa hvilke jeg 32 Aar forud var blevet ordineret, til Kristiania, hvor jeg frem-

deles opholder mig og agter, om Gud vil, at tilbringe mine endnu tilbage staende Dage. Jeg har nu syldt mit 84de Aar, og nyder ved Guds Maade frembeles en god Helbred og større baade Lands- og Legemæskräster, end det i min Ålder kunde ventes.

Bed nu at se tilbage paa dette sorte Omrids af mine Livsforelser foler jeg dybt det store Kran, som baade Gud og Mennesker have paa min Tanmemmehed for øst, hvad der er mig vedfaret. Min himmelste Fader har baade selv umiddelbart og gjennem de Mennesker, med hvilke han bragte mig i Forbindelse, givet mig Beviser uden Tal paa sin Mistundhed og Vorhed. Mange af dem have været sienstnig for mig selv, og endnu flere er sikkert

de, som have undgaaet min Omstændighed. Herren virker i det sjulte, og mangengang holde vi vel ogsaa selv Øjnene til, hvor vi dog baade burde øj kunde se. Naar jeg engang, som jeg for Jesu Kristi Skyld haabt, kommet fra Kroen til Beskuelse, og mit hele Liv med alle dets Skræbner, baade de blide og de for Njod og Blod mindre behagelige, ligger udbredt for mit uheldede Øjet, vil ganske vist Guds underfulde Godhed mod mig i de mange Dage fremstraale for mig i et Lys, som jeg hernede ikke har anet. Da er dette Tilsædet med mine udvortes og Livsforelser på det timelige, gjælder det ifolge Sagens Natur i endnu

højere Grad om det aandelige og de Verte, paa hvilke Guds trofaste

Haand har ledet min Sjæl for at holde den fast hos sig og bevare den for de Afveje, paa hvilke den, hvilke han et eneste Dieblik havde sluppet mig, vist vilde have forvildet sig. Herom kan jeg dersor kun meddele haist usfuldstændige Brudstykker, men ogsaa disse

skulle tjene til hans Prism.

Mine Bedsteforeldre, baade paa Fædrene og Mædrene Sive, vare gudsfrugtige Prestesøll, og deres Gudsfrugtighed havde forplantet sig ogsaa paa min Forældre, og jeg havde saaledes den store Lykke at blive opdraget i Tugt og Herrens Formaning. Agtelse for Guds Ord, jævnlig Deltagelse i den offentlige Gudsstjeneste, gode Formaninger, usiagtlig Husorden og en i Betragtning af mine Forældres Stand maaesse

hjelde Tørvelighed i enhver Henseende, dette var de Forhald, hvoriunder jeg med ti Søsken e tilbragte mine første 17 Leverår i mit Fædrenehjem, og som, nogenstien min Hjemstridighed vist ikke hjelde aabenbarede sig i min Opforsel, dog tilbragte mig et Slags, om

jeg saa maa kalde det, gudeligt Alvor, en Følelse af, at der var en Gud, som stod over mig, og efter hvilke det

fører dets Sag for Gud, ved hvem Gud taler til det og ved hvem det igjen taler til Gud.

Luther skriver: „Hele Verden søger at bli forsonet med Gud; dersor har altid den ene trofast ud et andet Slags Forsoning end den anden.“ Og Luther har ret. Der har jo knapt været et Folk paa Jordens, som ikke har haft sine Anstalter, hvorved det har villet forsonet sig med sine Guder, sine Templer, sine Altare, sine Øffere og sine Prester, der skulle have det Hverv at tale med Gud i Folks Navn, at træde frem for det hos Gud og at østre og bebre for det. Det er vistnok sandt: paa Læren om en Forsoning med Gud ved Sonoffer er intet Menneske kommet bare ved Forstens Lys; uden Evils vidste Hedningerne noget derom ejer Rygte og paa Grund af sin Omgang med Guds Folk. Det er fremdeles sandt: de bedensle Afskudsprester var Bedragere, hvis Hemmeligheder, der blev holdt sjulte for Folket, ikke var andet end et Bæg af Løgn og Bedrog, som de havde spundet op for paa den uvivne Mængdes Beklæftning at slæsse sig Rigdom og Ere i denne Verden. Det er fremdeles sandt: den Maade, paa hvilken man blandt enkelte Folkeslag har sagt og endnu til Dels søger at forsonet Guddommen, har været og er ofte overmaade gyselig: men lagde ikke alene paa sig de haardeste Vinster, man fastede blandt andet sig selv under den tunge Gudevogns Hjul og lod sig truise af den; man lod sine egne Børn i hule Ternguders gloende Arme som kostelige Sonoffere; man rev med Hjernes Hertighed Hjertet ud af Kroppen paa Krigsfangerne for, medens det slog, at holde det frem for Salguden eller en anden udvalgt Gud, som et behageligt Offer, der skulle stille hans Brede. Det er endelig sandt: den Gud, som H. dningerne sagte at forsonet sig med, var ikke den jande Gud; for on endstjort de vidste, at der er en Gud, saa ejtjendte de dog ikke den junde Gud, men de forvendte, som Paulus skriver, den usortenskellige Guds Hellighed til Lighed med Biskopet af et sortenskelligt Menneske og af Hugle og frikodd de Dyr og Orme; ja, den samme Apostel skriver til de i den askegrise By Korint boende kristne: „Hvad Hedningerne ofter, ofter de Djævlene og ikke Gud.“ Men saa bedre elige og anejlige som Hedningersnes Vældet til at forsonet sig med Gud har været og endnu er, saa viser de dog, at Læren om Nødvendigheden

Betræftning.

Gud er hellig, og vi er Syndere, der har overtraadt hans ukræntlige Lov. Vi Mennesker har dersor af Naturen en vis Frygt for at nærme os Gud. Vi bører i vor Sjæl Bevidstheden om vor Skyld og om Nødvendigheden af en foregaaende Forsoning med Gud, for end vi trostig kan træde frem for ham. Vor Samvittighed siger os: Du har fortørnet ham, som har slæbt dig, og ejort ham til Flende, i hvilket Mogt du er; hørfor vi alle af Naturen let laver os overbevise om, hvilke nodeundsat det er for Mennesket at have en Mægler, som i dets Sted taler med den hellige Gud, hvilket Brede det har valgt; som

af Menneskenes Forsning med Gud ingenlunde er et løgnagtigt Baasund; nei, de leverer meget mere et sikkert Bevis for, at alle Mennesker til alle Tider og i alle Lande og af alle Tungemaal og Slægter mere eller mindre levende har holdt Trang til en Forsning med Gud. For dersom denne Følelse ikke allerede af Naturen laa i Menneskets Hjerte, dersom ikke alle Mennesker havde Tanke i sig, der indbyrdes anslager eller forsvarer hverandre, saa kunne umulig alle Jordens Folk af Presterne have ladt sig bevege til at gjøre Anstalter til Forsning med Guddommen, at bygge Temple og Altere, at bringe Offere og bestille Prester til i deres Sted at tale med Gud.

Men at vi Mennesker ikke blir støfede ved den i vores Hjarter boende uudstelelige Trang til Forsning med Gud, til en Mægler mellem os og Gud og et Prestestab, ser vi tydelig af den guddommelige Abenbaring, som indeholder i den hellige Skrift. Af denne ser vi, at der til alle Tider har været Prester og Sonoffere. Allerede om Cain og Abel, de første Menneskers første Sonner, læser vi, at de begge var Prester i sit Hus og at derfor begge bragte Herren Offer; det samme læser vi om Noa, den menneskelige Slægts anden Stamfader. Vi hører endvidere om Kongen i Salem, Melkisedek, som levede paa Abrahams Tid, at han var en Guds Prest. Vi læser endelig også om Job, at han daglig var frem til Brændoffer til Gud for enhver af sine Sonner. Men alle disse levede forendelte sit sin særegne Forsatning. Øfning og Prestestab var altsaa ikke en Glædommelighed ved det jødiske Folk og dets særegne religiøse Forsatning. Begge disse Ting fandtes meget mere blandt Guds Folk fra Verdens Begyndelse indtil Gud ved Moses satte ind en særskilt Prestestab med faste Ordninger og gav udførlige Love om, hvor, hvorledes og hvad Slags Offer man skulle bringe ham.

Mødt Regn.

Et besynderligt Fænomen tagttoget i Søndags og Mandags over Stalten. Det var det saaledie „blodrøde Regn.“ Det begyndte Søndag Morgen paa Sicilien og var Mandag næst helt op til Nord-Italien. En voldsom Sirocco, der vil sige hebe Orkanvind fra Afrika føiede roligule, uhøggelige Skyer med sig over Middelhavet og nordover

Italien, og fra disse Skyer synes der at drøsse fint, rødt Stovregn, som om det var Blod. I Neapel var Skyerne saa tætte, at de skjulte helt Jesu, og Vinben hændtes saa bed, som om den strømmede ud af en Vagerovn. Den mest uvivende Del af Befolkningen sogte stræssagne ind i Kirkerne. Da Solen som en mathvid Solvlugle sank ned bag de tunge, drivende Skyer, tagttoget oglaa et mærteligt Luftsyn. I Rom var Atmosfæren rent kælende. Neapels Befolkning er overbevist om, at dette Fænomen er Forbund paa et forestaaende Jordshæld eller en anden følsk Ulykke.

I midlertid er dette intet nyt for Verdenstab. Den berømte franske Astronom Camille Flammarion berølger de forstående holl med følgende naturlige Fortælling:

„Det røde Regn, der faldt over Italien, og som de Overtroiske jo har haaret for at sætte i Forbindelse med overnaturlige Ting, er ikke andet end et og slet rødt Stov fra Ørkenen Sahara. Dette Stov er i store Mængder stuet tilveirs af en voldsom Hvirvelvind, og oppe i de højere Luftriller er det saa fort noedover af de stærke Ørkeninde. Det går neppe et Aar uden at jeg modtager en eller anden liden Palle med dette Stov sendt mig fra Jagtagere, der bor langt fra Afrika, og for hvem det hele har været usortstaaeligt. Stovet er yderst fint og spredes understuen over store Bidder. Skjent det „røde Regn“ frembyder et forunderligt Slue, bør det ikke stræmme nogen. Fænomenet er af den største Interesse for Meteorologerne i Studiet af Bevægellerne af Atmosfæren.“

Bed Jensine Dorthea Jurgensen
Grav paa Wilbur Kirkegaard
den 7de Mars 1901.

Det er saa tungt om at stilles ad
For to, som gjerne vil sammen være;
Det er saa bittert det Taarers Bad,
Og Savnet vanskeligt er at løre.
Men engang Sorgen, et uhyd Livs
Morgen,

I Himmelborgen, skal slukkes ud.
Der er saa kom i det gamle Hjem,
Der er saa øde, naar Mor er borte,
Mer maues Minde i Natten frem,
Og Fremtids Tanterne er saa sorte.
Men engang o. s. v.

Og ingen vidste, hvad Tab den led,
Som saa sin troeste Ven paa Baare,

Og ingen aned, hvad Strid den stred,
Og ingen taste hver tung som Taare.
Men engang o. s. v.

„Vi mødes efter“ det er den Trost,
Hver Kristensjæl har mod Dødens
Smerte,

Vi mødes frigjort for Synd og
Besætt

Og alt, som træller vort arme Hjerte.
Thi engang o. s. v.

Sov godt, du hjere, en siden Stumb,
Og hvil i Fred dine trætte Lemmer,
En Morgen vælles du af din Blumh
Med Jubelhymner og hændte Stemmer.

Thi engang o. s. v.

Da skal vi samles hos Jesus Krist,
Da skal vi salig hverandre savne,
Da skal vi juble vort: „Tak for sidst“
Og Ven ei mere skal Vennen savne.
Thi engang Sorgen, et uhyd Livs
Morgen.

I Himmelborgen, skal slukkes ud.
(Laurits Nissen.)

Mrs. Jensine Dorthea Jurgensen, iodi Præsse, hensob rolligt i Kroen paa en Frelser i sit Hjem nær Wilbur, Wash., efter et fort Sygeleie, den 4de dennes tidligt om Morgen.

Hun var født i Stodborg, Sønderjylland, Danmark den 10de Januar 1835 og blev saaledes noget over 66 Aar gammel.

Hendes dybt nebbledede Egteskælle Mr. Gerhard Jurgensen, den ældste Son Mr. Holger Jurgensen, samt en Datter Mrs. Hulfred Lyse, gift med Mr. P. Lyse af det herværende Hovedhåndlersirma Hansen & Lyse, var de eneste Slægtninge hun havde om sig de sidste Dage.

En Datter, Mrs. Agnete Dowuh, bosat i Spokane, samt de to Sonner Biggo og Tage Jurgensen, som i Vinter har besøgt Stolen i Parkland, kom ikke tidsnok til at træffe deres Hjerte Moder blandt de her levendes Fal.

Fire Børn er gaaede forud for deres Moder ejennem Dødslyggens Dal, den sidste af disse en Datter, Mrs. Sigrid Bogardt, for et Aar siden.

Mrs. Jurgensen var en venlig, bramstik Kvind. Som en af „de stille i Landet“ vandrede hun sin Rei ejennem Livet.

Det saa hende paa Hjerte at opdrage sine Børn til gode lutheriske Kinner og brude Statsborgere, men overhovede glemte hun ikke at oplutte for dem de berlige Minder fra gamle Danmarks

ældre og nyere Historie og forstod saa godt ogsaa at føre dem ind i det skjonne og ædle i den norrsne Literatur.

Før sin Mand var hun en trofast Hustru og tro Hjælperinde. Mangen en haard Dyst har de haft at udkæmpe sammen i Pioneerlivets Dage.

Før de mange, der kom til hendes fredelige Hjem, var hun en god Raadgiverinde og en gæstfri Berline, og mange er de baade af Slandinaver og Amerikanere, der vil savne hende.

Hendes Jordstættele fandt Sted under stor Deltagelse Torsdag 7de dennes fra Hjemmet, hvor Menighedenes Prest, Pastor L. Nissen, bragte denne hjere gamle Kvindes sin hjerteligste Afledshilfen paa Grundlag af Psalmistens Ord: „I Fred vil jeg baade lægge mig og sove; thi du, Herre! skal lade mig bo i Erhæd“, samt som Trosteord til hendes gjenlevende Hjere Herrens Ord til Peder: „Hvad jeg gjør, ved du ille nu, men du skal forstå det herefter.“

Efter amerikaniske Bennisens Døde blev Afledenes jordiske Levninger baarde ind i den herværende Presbyterianskirke, hvor nævnte Kirkes Prest Rev. O. Thompson bragte denne gamle Pioneerkvinde en hjælplig Afledshilfen fra gendes mange amerikaniske Venner.

Man begav sig derefter til Kirkegaarden, hvor Pastor Nissen forrettede Jordpaalastelsen, samt sagde endnu nogle varme Aflebsord. Man sluttede med Troesbelægelsen, Herrens Bon og Belsignelsen, hvorefter forstående Sang blev afslunget.

Takkebrev.

Miss Emma Loe og Marie Christensen var forleden i Ballard og deltog i et program, som vor Kvindesforening havde saaet i stand. At visse unge damer vilde komme og hjælpe os var mere end vi kunne vente. Paa Kvindesforeningens vegne takkes herved Miss Loe og Miss Christensen. At festen gik saa heldig af staldes i hoi grad deres dygtige assistance.

Mrs. T. Milian, Pres.

Mr. Maren Hansen, Sec.

Abonnementer paa „Verden“ ønskes kun 50 kr om Aaret.

Fra Chinook, Wash.

Mars 18, 1901.

Vaa Chinook er man sædværdig stort og raff, og der er afslig liv og rorelse, men døden auer ikke personer, den gjæstet end g dette ellers saa sunde strog.

I vinteren løb et ikke mindre end 3 sjæle værdet bort herfra.

Ten første var et lidet barn tilhørende Herman Johnson. Det var et tungt slag for moderen, som den gang var paa et besøg i sit hjemland Sverige, at faa høre ved sin hjemkomst, at hendes mindste barn havde forladt hjemmet for bestandig; dog det er bedes trost, at det er vel bevaret i et bedre hjem.

Den næste var en saloonvært, som sandtes død i sin sang om morgenens, da man kom for at vælle ham op. Uden varsel altsaa blev han rykket ind i enigheden og stilles for Guds domstol for det at afslægge regnskab for sit levnet. Dette var i sandhed en rystende advarsel. Maatte mange derved bringes til eftertanke og afstråles fra et liv i syndens tjeneste.

Ten tredje døde en uge siden sidste lørdag og blev begravet Tirsdagen næst efter. Det var Arthur Oscar Thompson, Mrs. C. L. Thompsons 18aartige sun. Han havde lidt af tæring det sidste aar, og det sit sagte men stadig og sikkert nedad med hans helse, indtil døden indtraf. Han havde stadig haab om bedring, som alle læringssyge har, men var sig ogsaa vel bevidst, at det sandsynligvis vilde ende med døden. Han havde saaledes god anledning til at tænke over den sidste risse, som han skulle foretage.

Han var nu sin moders formørste støtte, siden faderen døde. Dei han tjente bragte han hjem, og det var hans maal at kunne forsørge sin moders o. to unger softende, men i det sidste trængte han selv at blive hjälpen istedetfor at tunne hjælve.

Sorgegrundtjeneste holdtes i Chinook Hall af undertegnede. Omkring bele Chinooks befolkning mædte frem. Igra Hallen drog man i et langt tog til græsstedien, som ligger i nærheden af Glouco, en 6 a 7 mil borte. Omkring alt hjælpsi på "Beechen" var ude — 17 joli — for at følge den afdøde til hans sidste hvilested.

Det har været tungt for Mrs. Thompson. For i øre var siden døde hendes mand, en bel aar siden hendes afdøde datter, og nu hendes ældste s.e.

Maatte Gud, som er enters forsvar og faderløses fader holdt sin bestyrte Hånd over de gjenlevende.

O. M. Holden

Blaaflemorgen.

Opstanden er vor Freles Helt,
Som vores Fiender har sælti,
Og Stenen er nu bortie.
Vor Syndeskyld er taget bort,
I hani vi er rejsædigjort
Trods alle Helveds Porte.
Se her — Han er
Selvherren — Som her Ven,
Magten, Riget;
— Han har Gud med os forsiget.

Og til hans Seier Gud har sagt,
At han vor Frelse har fuldbragt,
Thi Jesus er opstanden —
Her ved hans aabne Grav vi kan
Se ind i Himilens Frydeland,
Og se os der i Aanden,
Thi vi — er fri,
Dyreljebte,
Til ham døbte,
Og hans Seier
Vi i Troen har og eier.

(O. Jonaæsen.)

MEDLEMERNE AF

BOARD OF TRUSTEES

—For—

Pac. Luth. Univ. Ass'n.

Prof. N. J. Hong, President.

Rev. T. Larsen, Kasserer.

Mr. C. Losnes, Sekretær.

Rev. M. A. Christensen, og

Mr. Ingebret Larson.

Edv. Isachsen.

Eneste norsk Urmager
i Tacoma.

Gor Tac. Ave og 11th Str.
Et pent Udvælg af ELGIN og
WALTHAM Urer for Salg.
Tel. Black 265.

Handy Volume Classics.

Faaes overordentligt billigt og
pent udstyret.

Hver bog
er 6 x 4½ T
trykt med
store og ty-
delige Ty-
per paa ud
market godt
Papir, god
indbunden
Læredsbind
med Silke
caand op
Solvtryk.

Prisen er blot

Enkelte Exemplarer 18c

I Partier paa 6 Exemplarer 16c

— 12 — 12c

Skriv til

C. W. A. Bowles,

177-178 MONRO STR. CHICAGO, ILL

Bekjendtgjorelse.

Alle pengedelob til Pacific Di-
strikt sendes herefter til distrik-
tets kasserer, N. J. Hong, Park-
land Wn.

Carlo A. Sperati.

The . . .

Illustrated Home Journal.

Published twice a Month.

Besides many excellent Illus-
trations it contains Stories.
Biographies, descriptions of
Travels, articles on Natural
History, etc., etc.

Price only \$1. per year.

Reliable agents wanted al-
over the United States.

Address all correspondence to

Louis Lange Pub. Co.

St Louis, Mo

Komplet Udstyr

— af —

Sko OG Stövler

Faaes hos vor erfarene Sko-
handler og Skomager

S. OLSEN,

1109 Tacoma Ave.

Gaa og se, du vil finde, at
Olson baade har, hvad du
tränger, og kan sælge vel saa
billigt, som nogen anden
Handlende.

ABONNER

PAA

HEROLD.

Lindahl

Photo-
grapher

1112

Pacific Ave.

California Building,

TACOMA

WASH.

The Iowa Cutlery Grinding Co.

Sæbe, Forslører, Slagter, Komme-
rig Barberlinne, Kirurgiske Instrumenter
og Gravørverkstæ osv.

All udføres ved hjælp af elektrisk
Driftskraft.

All arbejde garanteres
Pacific Ave., Tacoma, Wn

Vor Frelsers norsk luth. Kirke

Hj. af So. 1 og 17th St.
TACOMA, WASH.

CARLO A. SPERATI,
Pastor.

Bopæl: 2550 So. 1 St.

Gudstjenester:

—

Søndag 9:30 A. M. .... Søndags-
skole.

" 11 A. M. .... Høimesse-
gudstjeneste.

" 7:45 P. M. .... Aftensang.

Onsdag 8 P. M. .... Kor Øvelse.

Lørdag 9 A. M. .... Lørdagskole.

Ever 1ste og 3die Torsdag Aften
i Maanedene, Ungdomsforening.

Ever 2den og 4de Torsdag Efter-
i Maanedene, Kvindesforening.

J. M. Arntson,
Notary Public.

Notary Public.

Udfærdiger alle lovlige Dokumenter
som Ejder, Rentalter, m. m.

Municipal Court-Rooms
City Hall.

TACOMA,

WASH.

ABONNER PAA

PACIFIC HEROLD

—Blot 50 Cents om Aaret. Overskuddet gaar til Pacific
Lutheran University.—

Lutherst Pilgrim Hus

No. 8 State St., New York.

Nærmeste Hus ved det nye Landingssted for Emigranter i Barge Office.

Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Reisende.

Pastor E. Petersen, Emigrantutstifter, træffes i Pilgrim-Hus og naar Emigranterne bl med Raad og Daad.

Holl. som kommer fra Vesten, hører med Belt Line Street Car liget til Døren.

Bøger tilsalgs.

Synodens Salmebog, I Skindbind \$ 65
" " med rødt
Snit og forgylt Kors og Kalk

" " med rødt Snit og Albumsspande

Synodens nye, engelske Hymnbog, baade Tekst og Musik

Norske og engelske Bibelhistorier

Katekismmer

Jossendals Billed ABC

Syno alberetninger, Pacific Distrik

Ny Testamente

Spar Tid og send til os efter disse Bøger.

Adresse

Pacific Lutheran University Ass'n
Parkland, Wn.

oooooooooooooooooooo

P. E. Hofstad, "Skredder"

Færdiggjorte klæder paa Bestilling.

Alle slags Reparationer til rimelige Priser.

518 So. 11th Str.

Tacoma, Wash.

Abonner paa "Pacific Herold" for 50c om Aaret.

Pacific Distrikts Prester.

Andersen Chr. Genesee, Idaho.

Andersen J. N. 2106 Adeline Str.
Valland Col

Blaellan J. Bor 175 Rockford Wn.

Borup B. Cor. N. & Pratt Stets Eureka Cal

Christensen M. N. 1422 7th Ave., Seattle,
Wn.

Carlson, P. N. M. Bor 404 Hayward,
California.

Foss L. C. Stanwood, Wash.

Graasberg O. 1663 Howard St.
San Francisco, Cal.

Hagoes, O. 2930 Lombard Street,
Everett, Wash.

Harslab, B. Parkland, Wash.

Holten, O. M. Astoria, Oregon.

Johansen, J. 204 3 Str. Fresno, Cal.

Lange, A. H. 136—12th St., San Francisco,
California.

Larsen, T. Parkland, Wash.

Lane, Geo. O. Bor 236, Fairhaven Wash.

Nissen, L. Bor 97.
Wilbur, Wash.

Orwol, S. M. 425 Ea. 10 St. Portland,
Oregon.

Pedersen, N. Silverton, Oregon.

Sperati, G. N. 2550 So. 3 Str. Tacoma,
Wash

Stensrud, E. M. 235 13th Str.
San Francisco, Cal.

Gust. Morton, Bestyrer.

Tel. Bay 481.

Puget Sound. Tea Co

IMPORTÖRER

Wholesale og Retail Handlere

— i —

THE. KAFFE OG SPICERIER.

Stort Oplag af Kjøkkentøj.
(28 Pacific Ave. Tacoma, Wn.)

Betalt for Herold.

Eb Settem, Stanwood	\$1.00	sig nær under Land, i Høst har været at sang i nogenlunde Nigelsighed.
Past. N. Lunde, Great Falls	1.00	Men senere paa Vinteren pleier den at blive borte for en Tid, og da kommer først Noden. Rundt Teller ligger nu en Del af de Indsiddie og Brændevin saar de øste sat paa; disse saar ingen hjælp. Møgle har jeg faaet til at bøssette sig paa en Odde vestenfor Stationen, hvor be er for sig selv, og de hjælpes hvor det trænges. Hørte forleden, at oppe paa Govirod River 65 Mil vestenfor Stationen var der 24 forældreløse Børn, der var underholdt af en ung Eskimo og hans Moder. Noden var stor der. Føret har været saadant, at vi har ikke haaret komme derop for at undersøge Forholdene. Vi er nu saa mange ved Stationen, at vi kan ikke tage ind flere; men Mad og Klæder skal vi sende op, saasnart Anledning gives. I Teller City er vist Proviantforsyningen lidt, saa at nu er det omtrent umuligt at faa lidt noget. Kul er \$160 pr Ton; men kan ikke kjøbes. Mange er føgt hen til Nome, da Fødemidler her er billigere. Mange hei har ikke andet end den Fisk, de kan sange — Gulbrygter høres allevegne; men det er vel bare Rygterne. G. J. Lomen og Son overvintrer i Nome og kommer til at besøge os i Vinter. Unge Xavier skal overvintrie hos os. Vinteren har været mild saa langt; men stormfuld.
Ed. G. Hower, Hushford	.50	Med venlig Hilsen og ønske om en glad Jul og et godt Nyhaar.
T. L. Quarke, Fessenden	.50	Deres i Kristo,
G. Edwards, Deerfield	1.00	L. L. Bredig.
Past. M. N. Wiech, Deerfield	.50	
T. N. Gjelil, Clarkson	.50	
T. G. Thompson, Slagit	.50	
Carl Bjork, Starbuck	.50	
Alma Telleson, Rockdale	.50	
O. P. Dahl, Kindred	1.00	
A. O. Emrud, Manchester	1.00	
G. Erickson, Walscott	1.00	
Torjer Fortun, Bristol	.50	
Mrs. Helen W. Hopp, Minneapolis	.50	
Anne Johnson, Gayville	.50	
Past. P. H. Dahl, "	1.00	
Tron Anderson, Barnesville	.50	
Gina Larson,	.50	
D. Danielson, Seneca	1.00	
Alb. Weel, Mt. Sterling	1.00	
Paul Flatal, Buckley	.50	
H. Herbranson, Evansville	.50	
P. A. Stadium, Barnesville	1.00	
Ole H. Solum, Tonsem	1.00	
Cht. Pederson, Benson	.50	
N. L. Nelson, Mayville	1.25	
M. J. Ellingson, Oslo	1.00	
Louis Wilson,	.50	
Ole K. Gjigstad, Eaton	1.00	
Past. O. A. Alsson, Terpen	1.00	

Til Afbetaling paa Skolens Gjeld.

H. Herbransen, Evansville, Minn .50

T. Larson,

Kasserer.

Alassamissionen.

Følgende Brev er netop modtaget:

Teller, Alaska, Nov. 29de 1900.

Hjælpe Pastor,

Parkland, Wash.

Omgivelserne har nu faaet Vin-

huen paa. Bugten ses over den 25de og ligger nu solid over det hele; man ingen har drifstet sig til at høre over den enda. Ved Stationen er nu alt i bedste velgaaende; alle er helse og muntre. Eskimobørnene er fedte og forniede. Gutterne arbeider hver Dag og det med Lyst, nu er det vedhæng, som sysselsætter dem. Det er ingen træfende Red iblandt Eskimoerne, da

Tomcod, en lidt Fisk, der øste holder sig nærmest Land, i Høst har været at sang i nogenlunde Nigelsighed. Men senere paa Vinteren pleier den at blive borte for en Tid, og da kommer først Noden. Rundt Teller ligger nu en Del af de Indsiddie og Brændevin saar de øste sat paa; disse saar ingen hjælp. Møgle har jeg faaet til at bøssette sig paa en Odde vestenfor Stationen, hvor be er for sig selv, og de hjælpes hvor det trænges. Hørte forleden, at oppe paa Govirod River 65 Mil vestenfor Stationen var der 24 forældreløse Børn, der var underholdt af en ung Eskimo og hans Moder. Noden var stor der. Føret har været saadant, at vi har ikke haaret komme derop for at undersøge Forholdene. Vi er nu saa mange ved Stationen, at vi kan ikke tage ind flere; men Mad og Klæder skal vi sende op, saasnart Anledning gives. I Teller City er vist Proviantforsyningen lidt, saa at nu er det omtrent umuligt at faa lidt noget. Kul er \$160 pr Ton; men kan ikke kjøbes. Mange er føgt hen til Nome, da Fødemidler her er billigere. Mange hei har ikke andet end den Fisk, de kan sange — Gulbrygter høres allevegne; men det er vel bare Rygterne. G. J. Lomen og Son overvintrer i Nome og kommer til at besøge os i Vinter. Unge Xavier skal overvintrie hos os. Vinteren har været mild saa langt; men stormfuld.

Den Kristen, som forsømmer disse ting, staar i fare for at fortære sin sjæl. Altid at prædike, undervise, tale og arbeide er utvilsomt et tegn paa nidsjærhed; men det er ikke altid et tegn paa nidsjærhed med visdom. Det ledet øste til forudseede følger.

Vi maa tage os tid til at sidde ned og le il, hvorledes sagen staar mellem vor sjæl og Guds. Forsomtesse af saadan selvværelse er aarsag til mangt et fald, som forstørret Guds meningheds og giver verben anledning til spot. Mange kan paa denne maade faa anledning til at stemme i med besejdelser i højsangsen: „De satte mig til at vakte dina gaarden; men min egen vin-

gaard vogtede jeg ikke.“

Parkland-Nyheder.

Gufelte Brugtræer begynder at blomstre her.

+++

Baade Mr. W. Gladhoe og J. Risteland er for nærværende hjemme i Besøg.

+++

Mvindeforeningen møder paa Universitetet Lørdag den 23de Mars kl. 10. M.

+++

Pastor T. Larson har nylig havt Besøg af Geit Naberg og Ole Teigen fra Harmony, Minn.

+++

Bore Slagttere, Brædrene Gangsøn, holder paa at bøgge til sin Butik og indbrede anden Gårage. Man vil nemlig begynde med Restaurant.

+++

Til Mr. J. Stensrud er sammen Mr. H. C. Jerde med Familie Rose og tre Barn. Mr. Jerde er Billetsager og kommer til at saa Ansattelelse i Tacoma.

+++

Parkland Jernbaneelskab har haft den Nærgang at maaette ombygning Gasolineingen med Dampmaskine. Da man dor sammen et Stykke paa Beien ud igjennem Sundet negtede Gasoline-maskinen at arbeide med den forudseede Sitterhed og Kraft.

+++

Førleden Lørdag Aften overrakte Mr. J. Strottem og Hustru en Del Parcellinger ved at indbryde dem til et Gjæstebud, som ifølge en Nøglevej-festattest, der hang paa Buggen, blev til et Solabryllup.

"Herold" ønsker Brubefolks glæde og velsignelsesstige Dage, at heres Kar for Guldbryllup maa være en god Udsæb og kraftig Birkombud for den evige Høst og Livsensrone i Himmel.

Fra andre Steder.

I Watertown er et nyt Katholisk Hospital taget i Brug.

+++

Paa Brown's Point over Bugten fra Tacoma skal snart bygges et Tur-teater.

+++

Til offentlige Bygninger i Seattle har Kongressen bevilget 750 tusinde. Alligevel vil Seattle have mere.

+++

Vaa Grund af Storm blev den norske Bark Prince Victor nylig nødt til at vendte tilbage til Victoria for Reparation.

+++

Den 17de Mai ventes President McKinley til Tacoma, hvor han vil tilbringe Dagen. Han taler naturligvis den 17de Mai.

+++

Canadian Pacific Jernbane skal efter forste April snaa ned Billetpriserne der paa Vestkysten en Femtedel. Dette vil forhaobenlig noede de andre Jernbaneelskaber til at gjøre noget lignende.

+++

Altter har de førsøgende fået af Storm og Uvejr ved Cape Flattery. Kaptein J. Bonnagren, som fører Borten Gætherer mellem San Francisco og Tacoma, havnede her førleden Dog og fortæller, at han paa denne Tur havde det hårdeste Veir, som han har haft i Winter.

+++

Northern Pacific Jernbaneelskab holder paa at følge ca 20 Millioner Acres Land vest for Missouri-floden til Mississippis, som derved skal faa 40 Millioner Dollars Værdi forbaa det kostede dem 32 Millioner. Og disse 40 Millioner Dollars er bare en lidet Beskel af hvad Jernbaneelskabet har haft som Gave af Uncle Sam, eller af Befolkningen, som berfor maaette betale Dobbeltpriis for Regjeringstanden. — Naar mon Uncle Sam vil slutte med at give Storfummer til Storsjø? eller, vil han begynde at give Småfummer til Småfolky?

+++

Omtrent 27 Mil sydvest fra Parkland og 6 Mil fra Chippewaelementet er det magtige Misqually Højsædal. Der er ubare Naturkraeft, som endnu blot leger med sig selv. Nu ser det dog ud til, at de snart skal tages i Brug.

Før nærværende arbeider Enginører paa Planer til Anlæggelse af elektriske Maskiner, store og stærke nok til at førsyne Tacoma og andre Byer i Nærheden med al den Driftskraft og Belysning, som der trænges. Alt noget saabundt med Tiden vil komme i Stand og blive langt billigere end Dampkraft, er der dest ingen Tivl om.

+++

Et Seattlefirma holder paa at flytte til Tacoma. En af Bestyrerne, som nylig har undersøgt Forholdene i Tacoma, sagde: "Ketop nu har vi fire Fabrikforetagender, som vi kunne anlægge i Seattle, om vi havde Blads for dem. Den nægne Sandhed er, at alle brugbare Tomter for Fabriter og Residenter af Speculanter holdes i urimelig høi pris. I Tacoma findes vi Forholdene meget gunstigere.

Der er nu allerede flere Fabriter her end i Seattle, og flere vil der blive, fordi Tacoma har not af godt Rum for dem. I Seattle tabte vi Setraffen da Regjeringen flyttede sine Barchuse derfra til Tacoma. Det Tab vil Seattle aldrig overvinde. Tacoma har nu de løseste Udsigter til at blive den bedste By paa Sundet." Dette siger en Seattlemand.

Til Eskimomissionens Venner.

Det lader nu mod den Tid, da vor Missionær, Pastor Brevig, kan vente at høre fra sine Venner og Medarbejdere berdjemme. Proviantfliset afgaer fra San Francisco i midten af April, og der maa de Sager, vi vil sende, være med. Lad os derfor i en Part ha vores Sager færdige og send dem saa til San Francisco in care of S. Foster & Co., eller lever dem simpelthen til vores Preist til videre Forhendelse.

Pastor Christensen 1422—7th Ave., Seattle vil sikkertlig ligesaa vel taa som ifjor sørge for Forsendelse her fra Puget Sound.

Næste, lad os nu ret mange ihu somme vores ejere Arbejdere beroppe i det ugfæstnille, høje Nord, hvor de lever blandt de stakkels folkomne Eskimoer for at sprede Evangelietts Lyd blandt dem og dyrke Livets Brod for dem. Lad os børre dem frem for Gud i vores Bønner og Arbeide det bedste vi formaaer, saa vi kan sende en hel slump Klaedes af forskellig Slags. L. G. G.

ABONNER

PAA

HEROLD. I beide.

KRAABEL & ERICKSON

Dealers in
Groceries
Hardware
Patent Medicine etc.
School Books, Stationary Students supplies a speciality.
PARKLAND, . . . WASH.

Student-Supplies OF ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac. Ave . . . Tacoma, Wash

VISSELL & EKBERG

Scandinavisk Boghandel.
Et stort Udvælg af Scandinaviske Bøger og Tidskrifter. Vi ere Agenter for Bøger udgivne af Lutheran Publishing House, Decatur, Ga.

Bielses- og Taabstøtter altid paa Plaer.

Specielle Priser til Søndagsstoler og Universiteter.

1308 Pacific Ave.,

TACOMA, WASH.

H. V. ROBERTS,

Candlæge.

Crown and Bridge Work a Speciality
Call and get prices.

Room 206, 1156 Pac. Ave., Tacoma.

50 YEARS' EXPERIENCE

PATENTS

TRADE MARKS
DESIGNS
COPYRIGHTS &c.

Anyone desiring a search and description may quickly ascertain our charges from whatever an invention is produced patentable. Correspondence strictly confidential. Remittance on Patents sent free. Closest agency for securing patents.

Patents taken through Munn & Co. receive special notice, without charge, in the

Scientific American.

A handsomely illustrated weekly. Largest circulation of any scientific journal. Terms, \$12 a year. Four months, \$1. Sold by all newsdealers.

MUNN & CO., 261 Broadway, New York
Branch Office, 237 F. St., Washington, D. C.

S. SINLAND

Kontraktør & Bygmester
Udfører al Slags Snedkerarbeide.